ja ohhakate ümber, sellepärrast on wägga tarwis nisuggused kohhad egga künni ael, ümber põllo ja ümber kiwwi warrete, kolm ehk nelli waggo teisite weel läbbi aeada, ja üllealtse ei pea põllo-kündi mitte laste tööks arwatama, waid tööks, mis wägga sure hole ja murrega peab tehtud sama, keik need wöera waimud, mis minno jure perreks tulnud, ollen ma nago lapsi kündma öppetand. Meie peame Ma harimisest ellama, siis on meie kohhus ka keik tööd omma keige parremat tundmist möda truusse ja tähhele pannemisega tehha. Põllo-mees on eggal aeal ja eggal maal, keige ello seisusse põhjusse pidaja ja sellepärrast ka üks wägga austud põlli, eggal aeal ja eggal pool; muidogi teäda iggaüks sedda möda austud, kuida ta öppetust wasto wötnud ja kuida ta waim harritud on, mis järrel ta ennast üles peab.

Tönno. Se on wägga tössi. Agga mis ma piddin küssima, kas ollete ka wilja seemne wahhetamist ärraprowinud, mis teie sest kegi arwate?

Siim. Minna ollen kuulnud, et wilja seme peab saggeste wahhetud sama, ja midda kaugemalt, sedda parrem peab ollema, isse polle ma maealt, kui maggasinist allati wahhetanud.

Pawel. Paljo woib innimenne kuulda, agga meie tahhame üksnes sest könnelda, mis me' isse olleme ärraprowinud. Minna ollen seemne wahhetamist küllalt katsunud ja seäl jures ennam kasso, kui kahjo

sanud ja ollen selle jures öppinud: Seme, mis rammusama põllo peal kaswanud, kahjema maa peäle külwada, ollen ma ikka kahjuga leitanud, agga kahjema põllo semet rammusama põllo peäle külwada, annab ikka röömsa leikusse. Põllo seemne wahhetamissega on luggu just kui ellaja lomadega ka on: To ranna karjama pealt loma metsa karjama peäle, siis pöddeb liaks, ön weel, kui ei kärwa; wi metsa karjamaalt loom randa, wata, ei pödde ühtegi, lähheb parremaks. Sest saab surem hulk allati kahjo, et naad ilma tähhele pannematta omma tööd tewad ja asjad aewad, ei mötle selle peäle, mis enne kahjuks ehk kassuks olnud; tulleb sest wigga, siis peab helde taewa Issa jälle silmalune ollema, jälle se wanna tuttaw öppind sanna: „Olla ristiks antud, kes Jummala wasto wöib."

Tönno. Mis ma piddin küssima, kas ollete ka selle peälle möttelnud, kust se tulleb, et tallo ja moisa wassikattel ni suur wahhe on, nenda sammuti ka linna wassikad hopis parremad, kui tallo wassikad; ma tunnen paljo linna lehmi, mis maalt pestetud, mis middagi suurt wäert ei olnud — kui ta paari aastat linnas olnud, warsi teist suggo wassikad. Ka üksiko tallopoegadel, kellel isseärranis karjama on, on paljo parremad ja suremad ellaja lomad, agga midda surem küllä, sedda waesem ellaja suggu.

Siim. Minna ollen ikka arwanud, et se sest tulleb, et küllä rahwas on kaddedad üks teise wasto,

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1872, lk. 31